

Vägledning vecka 7

Syndens oordning - Ett personligt mönster

Vägledning: Avslöjandet av vår synds mysterium

Förra veckan granskade vi vårt syndaregister i ljuset av att Guds kärlek till oss. Den här veckan ger vi oss tid att söka mönstret i vår egen syndfullhet, så att vi kanske ännu djupare förstår Guds kärlek och längtan efter oss.

Alla har vi sett "knepp och knäp" för barn där man börjar med en sida full av nummerade prickar. När vi ritar linjer mellan prickarna visas en bild, som vi inte kunde se innan. Detta är vad denna vecka handlar om.

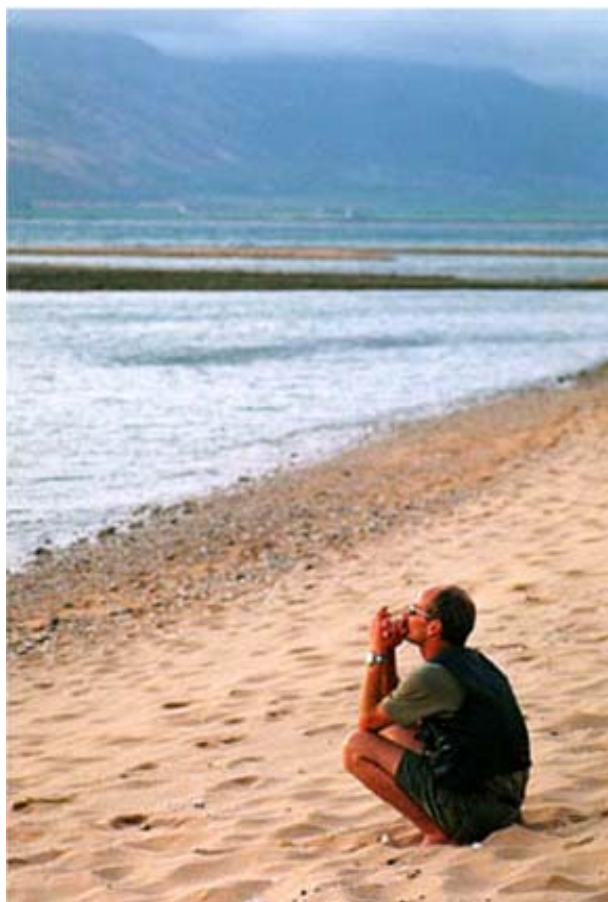
Vi vill följa prickarna och se mönstret växa fram, så att vi förstår precis hur synden utvecklas inom oss. Vilka motiv spelar in? Vilka krafter och spänningar finns i mitt hjärta? Kan jag identifiera underliggande böjelser som instinktivt arbetar mot Guds vilja i mig? Kan jag sätta namn på mina mest grundläggande ofriheter, beroenden och ovanor och mina mest grundläggande rädslor?

Synden, och ofriheten som stöder detta, är en sammansatt verklighet. Ingen kommer i verkligheten upp på morgonen och säger "I dag tror jag att jag ska vara kärlekslös. Jag har bestämt mig för att vara självisk i dag, och helt enkelt gå upp i mig i mig själv helt och hållet. Ja, och när det finns möjlighet att välja, kommer jag att alltid sätta mig själv i första rummet. Jag ska också i dag ge efter för mina lustar och min girighet, och jag kommer att stänga ute alla rop från de fattiga, och kommer att fullkomligt strunta i resten av världen."

Vi vet alla att det är mycket mer subtilt än så. Vi syndar alltid genom att välja något som vi tycker är bra, vi tror är rätt för oss, eller som vi tror att vi behöver. Vår önskan är att avslöja sättet som vi syndar på.

Som alltid bidrar länkarna till höger att stödja oss denna vecka, dels för att komma igång och vägleda oss, dels finna ord att be med, samt läsning och bön för våra reflektioner. Fotot hjälper oss att visualisera oss själva i bön, då vi ber om en förändring av vår längtan och våra begär.

Under hela denna vecka, låt oss öka intensiteten i vår önskan om Guds hjälp. Precis som när jag närmar mig en kritisk operation, kommer jag att be alla jag känner att be för mig. Jag kan också vända mig till mina nära och kära som har dött och be om deras förböner, för att be dem ingripa tillsammans med Herren för mig, så att jag skulle få en instinktiv insikt om min synd.

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

Jag kan känna att de verkar med förkärlek för min frihet. Jag kan umgås med Maria, mor till vår Herre och be henne gå i förbön för min räkning. Jag kan verkligen känna att hon är där med mig. Jag kan vända mig till Jesus och tala med honom direkt, utgjuta min tacksamhet för den nåd som jag redan har tagit emot under denna reträtt och be Honom att be för mig till Gud, Fadern och vår Skapare, att Han ska ge mig nåden att se mönstret av mina synder i mitt liv. Slutligen kan jag vända mig till Gud som skapade mig och be att jag skulle kunna anamma och vara öppen för den frihet som erbjuds mig.

Ju djupare vi förstår hemligheten med vår synd, desto mer intensivt kommer vi att känna vad barmhärtigheten och kärleken från den döde och uppståndne Jesu betyder för mig.

Praktisk hjälp för att komma igång denna vecka

Ärlighet, ödmjuk sorg och djup tacksamhet är den nåd som vi önskar för denna vecka. Vilka konkreta åtgärder kan vi använda för att öppna oss för att få dessa nådegåvor från vår Herre, som i sin tur så djupt önskar att ge dem till oss?

Först och främst kan det vara viktigt att se över förra veckans vägledning, och om några viktiga varningar om att göra dessa övningar utan en andlig vägledare.

[[Länk](#) till denna sida,]

Nyckeln är ett rannsakande fokus. Här är några exempel.

Om en av de synder, som jag har i minnet t.ex. är att jag hade en kärleksaffär för ett antal år sedan, är detta den vecka då jag kan blotta all den nåd som erbjuds mig. [Varje allvarlig synd skall ges samma möjlighet.] Frestelsen är att säga att det är något jag har gjort i det förflutna, det är över, jag erkände det, jag är förlåten, och att jag inte ska uppehålla mig vid det, eftersom det aldrig kommer att hända igen. Varför ska jag gräva upp en gammal sorg?

Men detta tillfälle ger en stor möjlighet till att föra flera nya nådegåvor med sig.

Jag kan be om att förstå syndens mönster eller orsaken till själva synden. Jag kan be att få förstå den bakomliggande oärligheten och hänsynslösheten, samt att även se de behov och den självskhet som fanns där bakom. Om jag fortsätter, i den trygga tilliten av Guds kärlek och barmhärtighet, att Guds nåd kommer visa mig djupet av denna kärlek, då kommer den nådegåvan också att ges åt mig. Kanske kommer jag till exempel att upptäcka att hjärteroten av denna synd inte var sex, utan ett sätt för mig att fly bort från mig själv, från ensamhet eller den smärta jag kände. Kanske jag i denna rannsaking i tillit och förtröstan får nåden att se, att min största synd var att jag inte vände mig till Herren i min nöd, att jag inte har förtröstat eller ens lyssnat till vilken nådegåva som hade funnits för mig just i den stunden.

När jag är i en svår situation, kanske jag gör något för att fylla tomrummet, slippa smärtan, dölja misstaget eller kompromissa här och där. Kanske kommer jag att se ett mönster i min ovilja att acceptera korset i mitt liv - att dö bort från mig själv - eftersom jag inte har accepterat djupet av den frihet som erbjöds mig, i Herrens död på korset för min skull. Vad som kan leda mig till denna djupa insikt är förespeglingen om att veta, att jag får tas emot i Guds gränslösa kärleksfamn, när allt öppnas i ljuset av Hans kärlek.

Ett andra exempel. Om ett av de områden som jag rannsakar för att hitta ett mönster den här veckan är mina misslyckanden i att visa kärlek till andra på många olika sätt, kan det vara en verkningsfull vecka att förstå detta komplexa hjulspår som jag sitter fast i, och få uppleva den nådefulla önskan att ge upp mitt hjärta i ett tacksamt svar på den kärlek som erbjuds mig.

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

Vad finns under de gränser som jag lägger i mina relationer? Hur är det med det sätt jag och mina vänner så självsäkert dömer "andra" på, som vi tycker är syndare, och till och med går till attack mot? Vad är kärlekens kännetecken bland de egenskaper som folk ser i mig? Vad har legat till grund för min kallsinnighet till att inte bli delaktig till att hjälpa de fattiga?

Det är i svaren på dessa frågor som jag kommer att upptäcka den nåd som erbjuds mig. Här är var jag kommer att upptäcka behovet av en djup läkning av de djupt rotade delarna av mig själv som verkar i mig. Eftersom jag inte ser mig som en "stor syndare", kan jag alltför ofta undvika att titta på de mönster som hindrar mig från att bli en verklig Jesu lärjunge, av hela min själ. Här kan jag upptäcka Herrens vilja med hela mitt hjärta. Och naturligtvis är det här jag upptäcker djupet i Augustinus bön: "O Herre, vår Gud, du har skapat oss till dig, och vårt hjärta är oroligt, till dess det finner vila i dig." Och, kan vi tillägga, att vila i en underbar kärlek bortom vad vi kan begära eller tänka.

Under hela denna vecka, med allt vad jag upptäcker, är det viktigt att dra ihop allt till en bild av mig själv, som älskad av Gud. Om jag tränger ner djupt i mönstren kommer jag då och då att upptäcka en bild av mig själv som är komplicerad, inkonsekvent, mycket rörig, och en ganska oattraktiv bild av mig själv. Jag kommer att bli överväldigad över det mysterium hur Gud skulle kunna älska någon som är en sådan opålitlig tjänare, någon som har haft ett så delat hjärta - som jag. Här är var Gud uppenbarar sig själv. Det är precis här som vi upptäcka vilka vi är, och här där vi upptäcker vårt behov av en Frälsare.

En sista bild kan hjälpa oss under denna vecka, då vi ser på bilden av oss själva försänkta i bön. Vi kan föreställa våra liv som ett hus. Våra liv, liksom ett hus, har oftast en fin framsida. Vi kan även investera massor av pengar för att presentera ett vackert och imponerande första intryck för andra. När vi kommer in i huset finns en farstu och ett vardagsrum, där vi hälsar och tar emot samt umgås med de flesta av de människor som vi träffar i våra liv. Människor som är mer nära och känner oss bättre blir inbjudna att komma lite längre in i huset som middagsgäster, som t.ex. närmsta grannen, eller vänner jag känt en lång tid.

Och naturligtvis finns det också privata ställen i vårt hus såsom - badrum och sovrum - där endast de mest privata delarna av vårt liv utspelar sig. Men i alla hus - i varje liv - finns det en källare (eller vind eller ett garage) som de inte så presentabla sakerna förvaras.

Under denna vecka ska vi tänka oss att vi gå ner i källaren av vårt hus.

Även om det finns ett lås på dörren och jag inte har besökt det på länge behöver jag inte vara rädd, eftersom jag ska gå ner dit, tillsammans med Jesus, som ska visa mig alla saker som finns där. Det står gamla grejer där som jag inte vill visa någon annan. Det finns också pinsamma saker som är gömda där. Eftersom jag ska gå igenom hela källaren, kan jag föreställa mig att Jesus, just här på detta ställe säger till mig att han älskar mig, och att jag riktigt kan höra honom säga att han älskar allt i mig - hela mig.

Undvik inte av rädsla att genomföra den här veckan, för att den skulle kunna komma att bli "negativ". Det skulle göra att du skulle undvika en oerhörd stor nådegåva. En undersökning jag kan göra hela den här veckan igenom är att fråga mig själv om jag växer i känslan av Guds kärlek, och i en känsla av tacksamhet för den kärleken, och i en känsla av mig själv som en älskad syndare. Då kommer inte fokus att ligga på oss själva, utan istället på den som önskar fylla våra oroliga hjärtan.

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

För resan

Att be för den personliga synden har flera betydelser. Att be om det har att göra med att återerövra en känsla av hur opersonlig jag verkligen har varit i min relation till Gud och Guds skapelser.

Gåvorna som jag har fått i mitt liv har getts för att de ska bli en relationsupplevelse en personlig Gud, kontaktar mig som person.

Mitt syndamönster handlar om hur jag har motsatt mig den personliga kontakten från Gud, och vägrat att se dessa gåvor som en gåva från Gud, utan bara sett dem som objekt för mina egna samtal med mig själv.

Att be över mitt syndamönster inriktar min uppmärksamhet på vilken rädsla, vilka behov, vilka omständigheter och vilka krav som är verksamma när jag förlorar kontakten med de personliga gåvorna runt om, och inom mig. Handlingarna har sitt ursprung från mina attityder, och sådana rädslor och en sådan hunger bryter ut i handlingar som vi kan kalla personlig synd, men i själva verket också en opersonligt synd. Enkelt uttryckt, antingen glömmer jag eller så väljer jag att inte betrakta allt som personligen givet av en personlig Gud.

Vi ber denna vecka med Jesus personligen, att han möter de människor som är ärliga nog att erkänna sin sjukdom sitt funktionshinder eller skada. Innan Jesus kan möta dem på ett helande sätt har de tvingats till ett möte med sig själva på ett ödmjukande sätt. De har varit tvungna att möta sanningen om sitt eget personliga tillstånd. När vi ber över vår synd och vårt opersonliga och Gudsfrånvända mönster och vårt sätt att vara, är vi som den förlorade sonen, som kommer till sina sinnen och återvänder till sig själv först. Jesus möter dem som först mött sig själva.

Det är oerhört viktigt för dem som tänker över sina syndamönster att göra det medan man sitter vid Jesu fötter för där kan vi uppleva en personlig närvaro av Hans medkännande blick. För att göra en sådan reflektion över vårt mönster och sätt att vara, samt historien om vår synd ensam, kan leder bara till ytterligare skam och att vi ratar oss själva. Men ärlighet är inte förnedring, utan ett förspel till att bli benådad och återupprättad. Sann frihet är värt den tid det tar att sitta vid hans fötter och bli tröstade i våra obehag.

Med dessa eller med liknande ord

Herre,

jag är inte säker på var jag ska börja men jag tror att jag måste börja med din kärlek. Om jag inte känner den, är jag inte säker om jag kan gå vidare längre. Här sitter jag i det svaga ljuset, omgiven av mina synder såsom svampar som växer upp i en fuktig skog. När jag tittar närmare, verkar det bara som om fler och fler av dem dyker upp. Jag granskar mitt liv och ser fler och fler grundläggande synder, men nu när jag tittar igen, ser jag ett mönster i dem, och samma synd kommer upp om och om igen.

Oh, Herre! Jag ser på vilket sätt jag behandlar andra människor på, ilsket, otåligt, alltid i behov att ha kontroll. Mitt liv verkar styras av behovet av att se bra ut men jag vet att inuti mig finns det så många delar i mig som är små och själviska och mycket mörka. Vad är det inom mig som gör att jag vänder ryggen till dig så helt och hållet och till Din kärlek som du räcker ut till mig?

Herre! Jag ber dig. Låt mig känna den smärta och utanförskap det innebär att skiljas från dig. Låt mig veta vad det egentligen är att vara bortkopplad från Din kärlek och att få känna hur förlorad jag är utan Dig. Befria mig, min Gud. Befria mig från allt som jag hänger mig fast vid. Visa mig de

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

delar av mig själv som behöver ditt helande. Visa mig min självskhet som finns inom mig som får mig att glömma hur jag längtar efter att vara bredvid dig.

Hjälp mig att vända mig till andra med mer medkänsla och förlåtelse, samma medkänsla och förlåtelse som Du har haft för mig med öppna armar så många, många gånger. Hur kan jag så lätt vara arg och oförsonliga mot andra, och därefter automatisk vända mig till dig så fort jag behöver Din förlåtelse?

Håll mig varligt, Herre. Lugna mitt hjärta som är så förtvivlat och bortkopplat från dig. Lär mig att vårda andra som Du omhuldar mig. Jag har så ofta bett dig att mjuka upp Ditt hjärta mot min synd. Snälla, jag ber Dig nu att mjuka upp mitt hjärtas hårdhet mot andra.

Jag vill säga till Dig som Petrus gjorde, "Gå bort ifrån mig, Herre; jag är en syndig människa." Men jag vet att Du kommer att vända Dig till mig, som du gjorde med Petrus och säga: "Var inte rädd."

Bota mig. Håll om mig. Var med mig, Gud.

En bön att börja dagen med

Låt mig med allt som jag är idag;
Allt som jag försöker idag,
Låt mig med allt jag möter, tankar,
och alla frustrationer och felsteg
Låt mig med allt, få lägga mitt liv i dina händer

Herre, mitt liv är i dina händer,
Låt denna dag ge dig pris och ära.

Läsningar:

Matteus 8:1-13
Lukas 9:23-25
Kor 12:8-10
Luk 5:1-11
Lukas 5:17-26
Matteus 25:31-46

